

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas X [i.e. V]. Ab anno 340. ad annum 350.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](#)

DECAS X.

* Ab anno 340. ad annum 350. *

341. C elebratur Pseudo-Concilium Antiochenum, & simul Encænia Dominici Aurei, quo nomine appellata est basilica à Constantino Magno ædificata. Convenerunt Episcopi, à Constantio tunc præsente ad Encænia vocati, plures quam 90. ex quibus Ariani 36. pauciores Catholicis, sed audentiores numerabantur, gratia scilicet & favore Imperatoris inflati. In ea synodo abdicatus est Athanasius & suffecitus Eusebius. Sed hoc recusante propter metum plebis, electus est Gregorius Cappadox & Eusebius præpositus est Emessiæ Ecclesiæ, vir impius, & discipulus Eusebii Cæsariensis. In hac synodo nomen ~~etiam~~ callidè suppressum est, editique canones 25. In corpus canonicum postea recepti, non quia prodierant à malis (horum enim nomina callidè suppressa sunt,) sed quia boni censebantur.

Observandum circa hoc concilium Baronius monet, ea quæ in hoc conventu statuta, & simul pessima & abominanda sunt, non à pluribus Catholicis, sed ab i-

Ab anno 300. ad 400.

solentioribus Arianis auctoritate Imperatoriam suffultis stabilita esse. Quem versipelles hæ vulpeculæ ædulationibus suis decipiebant, nihil aliud gannientes, quam Verbum DEI, Verbum DEI & Orthodoxam Ecclesiam, Arium & Arianam hæresim ore & scripto execrantes, corde autem & opere pertinacissimè simul & dolosissimè propugnantes & propagantes.

Julius Papa Romæ in synodo 50. Episcoporum cognitâ causâ Athanasij innocentiam ejus declarat & absolutum ad communionem & Agapem recipit, similiter Marcellum Ancyranum damnatum Constantinopoli ab Eusebianis absolvit.
HÆRETICI AUDIANI SIVE ODIANI, AUT VADIANI HDEMQUE ANTRAL POMORPHITÆ DICTI.

Eodem turbulentio tempore partus novui inferni erupit satore Audæo Syrpo deformis heresis.

1. *Docuit Audæus Deum carnali cogitatione concipere similem formæ hominis corruptibilem, & consequenter de corpore a similitudine expulit illa verba, Gen. 1. v. 26. Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.*

2. *Anthropomorphitæ celebrabant Pascha more Iudeorum decimo quarto die luna, qui cunque esset ille dies hebdomadæ.*

3. Damnabant Catholicos Episcopos, quod
illi haberent temporales facultates, nefas id esse
dicentes, & prætexentes Apostolos illis caruisse.

4. Dixerunt tenebras & aquam & ignem esse
ingenita.

¶(342.) Gregorius militari manu
per Philagrium præfectum in sedem Ale-
xandrinam se intrudit, nihil veritus im-
pios quosvis armare in Ecclesiam, Ethni-
cos enim & Judæos immisit, à quibus nu-
datæ sacræ Virgines, Monachi obstricti,
plebs indignè vexata & ægrè ex eorum
manibus Athanasius se subduxit, ad ne-
cem quæsus. Similiter sævitum est à lupis
in alios ecclesias. Potamon magnus con-
fessor tot plagiis conscius est, ut ex illis
obierit pro libertate ecclesiæ martyr. Hæc
cum audisset Julius, collectâ synodo Aria-
norum Epistolam confutavit, nondum au-
tem in eos sententiam pronunciavit, quia
sub nomine Catholico adhuc latebant.
Cùm verò Gregorius legatum quoque mi-
sisset Carponam Arianum manifestum,
eum nec alloquio, nec aspectu Julius dig-
natus est, ut ostenderet, quo esset in eos
animo, qui hæretici esse convicti sunt.

Eusebius antea Nicomediensis, nunc Epi-
scopus Constantinopolitanus uti impiè vi-
xit, ita moritur. De cuius successore valde

tumultuatum est, Catholicis Paulum, Ari-
anis Macedonium suggesterentibus. Itaque
Constantius misit Constantinopolim Her-
mogenem Ducem, à quo Paulus civitate
expulsus, & multatus insuper dimidiā
parte frumenti, quod ex Magni Constanti-
ni liberalitate singulis annis accipiebat;
sed tandem Hermogenes à populo discer-
ptus poenas dedit tum suæ, tum Impera-
toriae crudelitatis.

* (343.) * Paulus primus Eremita na-
tus 113. annos à S. Antonio nonagenario
invisitur, corvo dimidium panem alias de-
ferente, nunc autem in adventu Antonij
annonam duplicante. Post discessum An-
tonii migrat in cœlum, Leonibus officio
vespillonum fungentibus.

Movetur in Perside gravis persecutio
contra Christianos, & occiditur in testi-
monium fidei inter alios plurimos Simeon
Seleuciæ Archiepiscopus, & Ustazanes
Princeps eunuchorum, & regis nutricius
cum aliis centum Episcopis & Presbyteris.

Neo Cæsarea in Ponto terræ motu tota
subversa est, illâ tantum ecclesiâ exceptâ,
in qua corpus S. Gregorij Thaumaturgi
quiescit, ubi tunc Episcopus & populus
congregati pariter Deum rogabant sacra
offerentes.

* (344.) * Concilium Antiochenum secundum celebratur, in quo novam fidei formulam Ariani cuderunt, quæ ab occidentalibus meritò rejecta fuit.

* (345. & 346.) * Concilium Agripinense seu Coloniense celebratur adversus Euphratem ejus civitatis Episcopum, negantem Christi divinitatem, qui etiam ob eam causam depositus est.

* (347.) * Concilium Oecumenicum Sardicense cogitur secundum indictionem Julij Pontificis superiore anno factam, de quo Athanasius, qui interfuit, scribit convenisse in eo ex Occidente & Oriente Antistites numero plus minus ter centum, ex omnibus provinciis Orbis Christiani. In hoc Concilio damnati Ariani & absolutus est Athanasius, canones 21. conditi, & Græcè ac Latinè editi. Ariani cùm viderent in hoc concilio neque decreta sua neque fraudes vim habere posse, tacite dissidentes Philippis Pseudosynodum coegerunt ex Episcopis tantum suæ factionis, quam malitiosè quoque Sardensem appellaverunt, in qua Julium Pontificem damnarunt, & decreta contra Athanasium lata stabiliverunt, atque ut orbem illuderent, aliquot etiam Arii proportiones damnarunt, diquique sunt ideo femi

semi Ariani. Hujus autem concilij atque decreta Imperatoris auctoritate divulgata sunt, ut plus innotescerent, quam decreta veri concilii Sardicensis, unde accidit, ut quibusdam scriptoribus facta fuerit odiosa synodus Sardicensis, scilicet inter veram & Pseudosynodum Sardicensem non discernentibus.

* (348.) * Sævierunt Ariani jussu Constantii in Christianos, & præsentes Episcopos, ut Diocletianus revixisse videretur, Stephanus Antiochiæ Episcopus Arianus per Clericos suos facinorosos meretricem in carniculum Euphratis legati Pontifici immisit, ut fama huic quam collegæ ejus Vincentio adulterii crimen imputigeret. Cùm verò meretrix infacia fraudis & putans ad juvenem quendam se induci, ad aspectum vetuli Episcopi horruisset, & exclamasset, fraus agnita est, & Stephanus quidem Antiochenâ sede jussu Constantij expulsus, sed labes Ariana ideo non curata est. Stephano enim suffectus est Leonius quidam eviratus, & propter nequitiam suam nequidem dignus humanâ communione.

* (349.) * Constans Imperator litteris & minis agit apud Constantium fratrem de Paulo & Athanasio in suas ecclesias restituendis

endis, & eō tandem adigit metu gravissimi belli, ut Athanasium ad se Antiochiam evocatum benevolē exciperet, & actis universis abolitis, suum Alexandrinis Episcopum restitueret.

Celebratur primum concilium Carthaginense, curā singulari Grati Episcopi & Imperatoris Constantis, in quo actum est, ut Ecclesia per Donatistas corrupta restitueretur.

Athanasio ad sedem suam reverso, Gregorius ab Alexandrinis occiditur.

* (350.) * Constanſ Imperator prope oppidum Helenam in Pyrenæo à Gvisone conſcio perfidiæ Magnentii qui tyrannidem arripuerat occiditur anno Imperii 17. ætatis 30. Hunc Ethnici scriptores calumniantur; ſed Athanasius eum Martyrem vocavit, & alii Sancti Antiftites eum in cœlum receptum deprædicant. Magnentius autem Toporus cognominatus purpuram jam induerat Augustoduni, & operâ Marcellini Præfecti jam Imperator acclamatus erat. Auditâ ergo Constantis nece & rebellione Magnentii, Vetranius Dux Pannonicus exercitus ipfe quoque apud Mursam ſe Augustum dixit. Sed & Popilius Nepotianus Filius Eutropiæ ſororis Constantini Magni, auditâ Constantis nece,

K 5 col.

collecta militum manu tumultuariâ Romam venit in habitu Imperatorio, sed oppressus est ab Aniceto Magnentii Præfecto Prætorio, & caput ejus præfixum palo. Constantius autem Netranionem ad suas partes pertraxit, exutumque purpurâ Imperatoriâ opiparè habuit; & sanè profuit ei tam molliter restitisse, ut Imperium potius dereliquisse, quam amisisse videatur.

Ursacius & Valens Ariani redeunt ad communionem cum Orthodoxis, poenitentiæ libellis Julio Papæ oblatis.

Apollinares duo Pater & Filius incipiunt seminare suam hæresin.

HÆRESIS APOLLINARISTARUM, QUI ET DIMOERITÆ DICTI.

1. **M** Alè intelligentes Verba S. Joannis VERBUM CARO FACTUM EST, docuerunt aliquid verbi divini mutatum esse in carnem, & carnem esse verbo coiffialem.

2. Inferebant ex hoc Verbum ex Beata Virginie non assumpisse carnem.

3. Corpus Iuui Christum è cœlo attulisse secum in Virginis uterum.

4. Verbum habuisse corpus sine anima, sed animæ officium ipsum Verbum in corpore gestisse.

5. Atqui ex Apollinaristis, qui concedebant Verbum

Verbum corpus cum anima assumpsisse, negabant
nihilominus assumpsisse etiam intellectum, potentia-
m scilicet animae, unde dicti sunt DIMOERITAE.

6. Senior Apolloninaris dicitur etiam docu-
isse heresin Milleniorum, de quibus suprà.

DECAS VI.

¶ Ab anno 350. ad annum 360. ¶

351. Constantius moturus contra Mag-
nentium jubet omnes milites pri-
us baptizari, aut exui militari baltheo,
& ad pagos redire. Unde factum ferunt,
ut Ethnici vocarentur Pagani, quæ appella-
tio illis conveniebat, qui alicui militiae
adscripti non erant, aut certè exinde de-
rivatum, quod a temporibus Christiano-
rum non licet amplius idola sua gentili-
bus colere in urbibus, sed fieri id tan-
tum soleret in pagis.

Constantius & Magnentius tantâ utrin-
que clade congregiuntur prope Mursam,
ut hoc prælium Romani Imperii vires at-
trivisse creditum sit: victoria tamen stetit à
Constantio.

S. Martinus anno ætatis suæ 35. bap-
tizatur.

Habetur synodus Syrmii contra Photi-
num, ejusque heresis damnatur.

K 6

Con-